

การพัฒนารายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อประสมเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางภาษา
และแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ

Development of a Remedial English Course Using Multimedia to Enhance English Proficiency
and Learning Motivation of Low English Proficiency Students

ภรณุชญา อรรถาเวช*

เสงี่ยม ไตรรัตน์**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้าง พัฒนาและหาประสิทธิภาพรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษโดย
ใช้สื่อประสมเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางภาษา และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และ 2) เพื่อประเมินผล
การใช้รายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ ใน 4 ด้าน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนในรายวิชานี้
ขนาดของผล (Effect Size) แรงจูงใจในการเรียน และความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรายวิชานี้

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยและพัฒนา กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์นนทบุรี จำนวน 30 คน ที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง นักศึกษาเข้าเรียนในรายวิชา
ซ่อมเสริมภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อประสมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 บท ใช้เวลาเรียนทั้งสิ้น 30 ชั่วโมง จำนวน 2
สัปดาห์ ในช่วงภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) บทเรียนรายวิชาซ่อม
เสริมภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อประสม 2) แบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษเพื่อใช้สอบก่อนเรียนและหลัง
เรียน 3) แบบวัดแรงจูงใจในการเรียนรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อ
รายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ ดำเนินการวิจัยโดยก่อนการทดลอง ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบความสามารถทาง
ภาษาอังกฤษ ภายหลังจากการทดลองนักศึกษาทำแบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษอีกครั้งหนึ่ง และตอบ
แบบวัดแรงจูงใจในการเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษวิเคราะห์ข้อมูลที่
รวบรวมได้ด้วย ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที แบบรายคู่ และค่าดัชนีของโคเฮน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อประสม มีค่าเท่ากับ
72.13/71.30 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ แต่ไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (75/75) และ 2) ความสามารถทาง
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังจากที่เรียนรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน ($p = 0.05$)
และ ขนาดผล (Effect size) เท่ากับ 0.93 ซึ่งมีขนาดใหญ่่มาก นักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียนรายวิชาซ่อมเสริม

*นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

**ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาหลักสูตรและวิธีการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาษาอังกฤษโดยรวมในระดับสูง และมีความคิดเห็นต่อรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษโดยรวมในระดับมาก ดังนั้น
จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น รายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อประสมดังกล่าว เหมาะสมกับนักศึกษาชั้น
ปีที่ 1 ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ต่ำ ก่อนการเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา

Abstract

The purposes of this study were: 1) to construct, develop and test the efficiency of a remedial multimedia English course, and 2) to evaluate the results from using the remedial course on 4 aspects,; the students' achievement on the course, its effect size, the students' motivation in learning the course and their opinions about the course.

This was research and development research. A sample of 30 first year students was selected by Purposive Sampling Technique from Rajamangala University of Technology Suvarnabumi Nonthaburi Campus. They were required to study 10 units of a remedial multimedia English course constructed by the researcher during the first semester of the academic year 2013 for 30 class sessions within 2 weeks. The research instruments consisted of: 1) the remedial multimedia English course, 2) an English achievement test, used as a pretest and posttest, 3) a motivation test in learning the course, and 4) a set of opinionnaires on the remedial course. The achievement test was administered to the students before the experimentation as a pretest. At the end they were asked to take the achievement and the motivation tests in learning the course and to answer the opinionnaires. The data were then analyzed by means , standard deviations, paired-samples t-tests and Cohen's d index.

The results of the study were as follows: Firstly, the efficiency index of the remedial course was 72.13/71.30 which was at the acceptable criterion but lower than the set criterion (75/75). Secondly, on average, the students' achievement score in learning English after studying through the remedial course was significantly higher than that of their pretest ($p = 0.05$) and its effect size was 0.93 which was considered as very large. Generally speaking, the students' motivation in learning English was at a high level. On average, the students were very satisfied with the remedial course

Therefore, based on the aforementioned findings, it is recommended that the remedial multimedia English course be used for the first year students who have low English proficiency before their actual learning a fundamental English course.

บทนำ

ปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญมากขึ้นในชีวิตประจำวัน ในการทำงานในสาขาวิชาชีพต่างๆ เป็นเครื่องมือในการเข้าถึงเทคโนโลยีที่ทันสมัย และจำเป็นต่อการศึกษาค้นคว้าในระดับที่สูงขึ้น (Pritchard and Nasr, 2004) ดังนั้นการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาทางสายวิชาชีพ จึงมีความตื่นตัวและให้ความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนมีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษที่สามารถแข่งขันในตลาดแรงงาน ในการประกอบอาชีพและศึกษาต่อ (Huang, 2010; Venkatraman และ Prema, 2007)

จากรายงานผลคะแนนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ปีการศึกษา 2552 พบว่า มีนักศึกษาจำนวนมากได้คะแนนต่ำในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ทำให้เห็นได้ว่านักศึกษาส่วนใหญ่ขาดความรู้ความสามารถในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะนักศึกษาที่จบมาจากสายวิชาชีพ ด้วยเหตุนี้จึงถือได้ว่าเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งแก้ไขเพื่อให้นักศึกษาเหล่านี้ สามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษได้ทันต่อความจำเป็นในการประกอบอาชีพ และการศึกษาค้นคว้าในสังคมปัจจุบัน (Huang, 2010)

ในด้านปัญหานักศึกษาขาดความรู้พื้นฐานที่เพียงพอในการเรียนระดับอุดมศึกษา การจัดการเรียนการสอนซ่อมเสริมถือได้ว่าเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพื้นฐานที่เพียงพอในการเรียนในขั้นต่อไป และทำให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้ (King, 1972) สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Sheu, Hsu และ Wang (2007) ที่ได้ศึกษาผลกระทบของหลักสูตรซ่อมเสริมการออกเสียง และไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ซึ่งพบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น งานวิจัยของ Noonura (2008) ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสอนทักษะฟัง-พูด ของนักศึกษาที่มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผลการฟังและการพูดของผู้เรียนมีคะแนนค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ งานวิจัยของ Huang (2010) ที่ได้จัดการเรียนการสอนในเรื่องความรู้พื้นฐานและทักษะการอ่านเบื้องต้นทางภาษาอังกฤษ ซึ่งผลของการจัดการเรียนการสอนครั้งนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาเพิ่มขึ้น

ในการพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนการสอน นอกจากจะต้องคำนึงถึงตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความรู้พื้นฐานแล้ว องค์ประกอบทางด้านเจตคติของผู้เรียน รวมทั้งคุณภาพการสอน (Bloom, 1976) ซึ่งได้แก่ ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน (Humphreys and Hamp-lyons, 2004) และปัจจัยที่เกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอน (Tomlinson, 1998) ล้วนเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนการสอนอีกด้วย

ในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ สื่อประสมถือได้ว่าเป็นเครื่องมือที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาได้เป็นอย่างดีด้วยการสร้างแรงจูงใจและส่งเสริมประสิทธิภาพของการสอนในชั้นเรียนขนาดใหญ่ได้ และยังสามารถตอบสนองต่อการเรียนรู้ของปัจเจกบุคคล (Agnew, Kellermund and Meyer, 1996) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Parveen และ Rajesh (2011) ที่ได้ทำการศึกษาเชิงทดลองเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือสื่อประสมในการสอน

ภาษาอังกฤษ จากผลการวิจัยพบว่า สื่อประสมที่มีการออกแบบให้มีความหลากหลายและคำนึงถึงรูปแบบการ
เรียนรู้ของผู้เรียนนั้น จะส่งผลที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ในการนำสื่อประสมมาใช้เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ควรคำนึงถึงคุณสมบัติเด่น
ของสื่อแต่ละชนิดที่เหมาะสมในแต่ละขั้นตอนการสอน (กิดานันท์ มลิทอง, 2548) เช่น ในการดึงดูดความสนใจ
ของผู้เรียน ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหวที่จัดทำและบันทึกลงในวีดิทัศน์ประกอบเสียง จะดึงดูดความสนใจของ
ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ส่วนแผนภูมิ แผนภาพ แผนสถิติ รูปภาพ จะช่วยให้ผู้เรียนเพิ่มพูนความเข้าใจ และมโนทัศน์
ได้มากกว่าการฟังการบรรยายเพียงอย่างเดียวอีกทั้งสื่อประเภทการบันทึกเสียงและภาพยนตร์ก็สามารถช่วยในเรื่อง
ของการเรียนภาษาได้เป็นอย่างดีอีกด้วย (ไชยยศ เรื่องสุวรรณ, 2526) ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ Clement (1997)
ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย 2 ชนิดในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับ
นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็น ภาษาที่สอง พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียที่ประกอบด้วย
ภาพเคลื่อนไหวและตัวอักษรมีผลการทดสอบหลังเรียนดีกว่านักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียที่มี
แต่ภาพนิ่งและตัวอักษร และงานวิจัยของ Mayer and Moreno (1998) ที่ศึกษาความคงทนของความจำจากการเรียน
โดยใช้สื่อประสม โดยการเชื่อมโยงภาพกับเสียง พบว่า ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงคำเข้ากับภาพได้ง่ายกว่า เมื่อมีการ
เสนอคำนั้นๆ ทางเสียง แทนที่จะเป็นการอ่านหรือการมองเห็นเพียงอย่างเดียว

จากงานวิจัยที่ศึกษามา พบว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนที่มีพื้นฐานทาง
ภาษาอังกฤษต่ำนั้น มักเป็นการสอนรูปภาษาแต่เพียงอย่างเดียวหรือรูปภาษาบางทักษะเท่านั้น จึงทำให้การพัฒนา
พื้นฐานผู้เรียนในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมีประสิทธิภาพไม่ดีเท่าที่ควร เนื่องจากการใช้ภาษาเป็น
ทักษะที่ซับซ้อนจึงไม่สามารถจะแยกเป็นส่วนย่อยๆ ได้ การเรียนการสอนจึงต้องสอนทุกทักษะให้สัมพันธ์กัน
(Oller, 1979) อันจะส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียน และประสิทธิภาพของการเรียนการสอน (Benesch, 1988) อีกทั้ง
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อประสมที่ผ่านมายังขาดความสมบูรณ์ในการจัดสภาพแวดล้อมให้มีความเหมาะสมและ
สอดคล้องกับประเภทของการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้ทางภาษาจำเป็นต้องใช้กระบวนการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย
(Gagne, 2005)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการพัฒนารายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษโดยเน้นการใช้สื่อประสมเพื่อ
เสริมสร้างความสามารถทางภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
สุวรรณภูมิ โดยทำการสำรวจหาความต้องการและความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่สอดคล้องกับ
ระดับความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เพื่อนำมาออกแบบและพัฒนาหลักสูตร พร้อมทั้ง
เสริมสร้างความสามารถและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้สูงขึ้นด้วยการใช้สื่อประสมประเภท
ต่างๆซึ่งได้แก่ สื่อประสมที่ใช้ประกอบการสอน โดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นฐาน ในการนำเสนอเนื้อหาที่ใช้

ประกอบการสอน โดยผลิตอยู่ในรูปโปรแกรม Power Point Presentation อันประกอบด้วย ข้อความ ข้อมูล ภาพนิ่ง
วีดิทัศน์ ภาพนิ่งประกอบเสียง แผนภูมิ และการ์ตูน และสื่อประกอบการสอนประเภทอื่นๆ ควบคู่กันไป อันได้แก่
ใบงานความรู้ ใบงานแบบฝึกหัด และบทเรียนเสริมอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีการออกแบบการเรียนการสอนให้
เหมาะสมและสอดคล้องกับการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนในแต่ละขั้นตอน โดยประยุกต์มาจากขั้นตอนการ
สอนแบบ PPP (Willis, 1996) ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนเพื่อการสื่อสาร และขั้นตอนการสอนของ Gagne' (2005) ที่
เน้นการจัดสภาพการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับการเรียนรู้แต่ละประเภท ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ที่ดี
ขึ้นและส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน

วัตถุประสงค์งานวิจัย

1. เพื่อสร้าง พัฒนาและหาประสิทธิภาพรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อประสม
2. เพื่อประเมินผลการใช้รายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักศึกษา ขนาดของผล (Effect Size) แรงจูงใจในการเรียน และความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรายวิชาซ่อมเสริม
ภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์นนทบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ที่ยังไม่ผ่านการเรียน
ภาษาอังกฤษพื้นฐาน และทำคะแนนแบบทดสอบความสามารถทางภาษาได้ต่ำกว่าร้อยละ 50 จำนวน 30 คน ได้มา
จากการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ

ใช้แบบประเมินตนเองด้านความต้องการและความสามารถทางภาษาอังกฤษและแบบทดสอบความ
ถูกต้องในการใช้ภาษาอังกฤษ ที่ประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ความสามารถทางภาษาอังกฤษด้าน
คำศัพท์ การออกเสียง ไวยากรณ์ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนารายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ ได้แก่

2.1 รายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อประสม จำนวน 10 บทเรียน โดยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนประยุกต์มาจากขั้นตอนการเรียนรู้ของ Gagne กับขั้นตอนการสอนแบบ PPP ออกมาเป็น 7 ขั้นตอนในแต่ละขั้นตอนจะใช้สื่อประสมแต่ละชนิดเพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาและทักษะทางภาษาประเภทต่างๆ ได้ดีขึ้นและเหมาะสมตามคุณลักษณะเด่นของสื่อแต่ละประเภท โดยขั้นตอนที่ 1 ซึ่งเป็นขั้นตอนกระตุ้นและเร้าความสนใจด้วยภาพยนตร์สารคดีและภาพนิ่งประกอบเสียงที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่องในบทเรียนแต่ละบท วัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนได้มองเห็นภาพรวมของเนื้อหาภายในบทเรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้ในขั้นต่อไป โดยมีการเริ่มต้นบทเรียนในแต่ละบทด้วยสื่อดังกล่าวประมาณ 4-5 นาที ประเมินผลขั้นต้นด้วยการสังเกตและตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่น่าสนใจ 1-2 ข้อ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนว่ามีความเข้าใจในเนื้อหาที่น่าสนใจอย่างไรบ้าง ขั้นตอนที่ 2 แจกวัตถุประสงค์ โดยนำสื่อสไลด์อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งได้แก่เพาเวอร์พอยท์ที่มีการออกแบบด้วยสีสันทที่สวยงามดึงดูดสายตา วัตถุประสงค์ เพื่อนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับจุดประสงค์ของบทเรียน โดยผู้สอนทำการอ่านและอธิบายจุดมุ่งหมายในแต่ละข้อซึ่งเน้นเฉพาะจุดประสงค์ปลายทาง และการพูดคุยนแนะนำรายละเอียดและวิธีการที่จะเข้าถึงเป้าหมายของการเรียนรู้ในบทเรียน ประเมินผลขั้นต้นด้วยการสังเกตความสนใจและตั้งคำถามเกี่ยวกับความเข้าใจของผู้เรียน ขั้นตอนที่ 3 ทบทวนความรู้เดิม วัตถุประสงค์ เพื่อทบทวนความรู้เดิมด้วยการสอนคำศัพท์ และการเรียนรู้รูปแบบการสร้างคำในภาษาอังกฤษ โดยใช้สื่อสไลด์อิเล็กทรอนิกส์ที่มีเสียงประกอบการออกเสียงคำศัพท์ ไบความรู้และไบกิจกรรมรวมทั้งแบบฝึกหัดมาใช้ทบทวนและอธิบายคำศัพท์ด้วยการฝึกออกเสียงและอธิบายความหมาย รวมทั้งการทบทวนรูปแบบการสร้างคำในภาษาอังกฤษด้วยการอธิบายและเฉลยโดยผู้สอน ประเมินผลขั้นต้นด้วยการทำแบบฝึกหัดและเฉลย ขั้นตอนที่ 4 นำเสนอเนื้อหาใหม่และชี้แนะแนวทางการเรียนรู้ วัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนเพิ่มพูนความเข้าใจและมโนทัศน์ในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับไวยากรณ์ และทักษะย่อยทางการอ่าน โดยใช้สื่อสไลด์อิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นเพาเวอร์พอยท์นำเสนอเนื้อหาพร้อมกับไบความรู้และไบกิจกรรม ในขั้นตอนนี้ผู้สอนได้ทำการอธิบายในแต่ละประเด็นของเนื้อหาโดยเน้นเฉพาะประเด็นที่มีความเกี่ยวข้องกับการนำไปใช้ฝึกทักษะในขั้นตอนนี้ ประเมินผลขั้นต้นด้วยการสังเกตและการถามตอบผู้เรียน ขั้นตอนที่ 5 กระตุ้นการตอบสนองบทเรียนและให้ข้อมูลย้อนกลับ วัตถุประสงค์ เพื่อกระตุ้นการตอบสนองบทเรียนและการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการฝึกใช้ภาษาในทักษะการอ่านและการเขียน ด้วยการนำสื่อประสมสไลด์อิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นเพาเวอร์พอยท์ซึ่งประกอบด้วยแผนภูมิต่างๆ และเสียงประกอบการอ่านบทความต่างๆ รวมทั้งไบกิจกรรมและแบบฝึกหัด เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านและการเขียน รวมทั้งทำความเข้าใจในบทเรียนให้มากขึ้น ประเมินผลขั้นต้นด้วยสังเกต ถามตอบ และทำแบบฝึกหัดพร้อมทั้งเฉลยหลังการทำแบบฝึกหัด ขั้นตอนที่ 6 ส่งเสริมความทรงจำและถ่ายโอน วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมความทรงจำและถ่ายโอนความรู้ด้วยการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่เรียนมา

ประยุกต์ใช้ในทักษะการฟังและการพูด รวมทั้งการทบทวนบทเรียนด้วยตนเองภายนอกชั้นเรียน โดยใช้สื่อประสมประเภทสไลด์อิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นเพาเวอร์พอยท์ประกอบด้วยภาพและเสียง ใบกิจกรรม และบทเรียนเสริมอิเล็กทรอนิกส์ที่มีเนื้อหาเสริมบทเรียนในชั้นเรียนและมีแบบฝึกหัดเสริมที่มีภาพและเสียงประกอบ ประเมินผลชั้นตอนด้วยการสังเกต ถามตอบและทำแบบฝึกหัด ชั้นตอนที่ 7 ประเมินผลการปฏิบัติ วัตถุประสงค์ เพื่อประเมินผลผู้เรียนว่าบรรลุวัตถุประสงค์ของบทเรียนหรือไม่อย่างไร โดยใช้แบบทดสอบท้ายบทเรียน เป็นตัววัด ประเมินผล หลังจากการออกแบบบทเรียนรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน ทำการประเมินความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.6 – 1 และนำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาทำการปรับปรุงแก้ไขบทเรียนก่อนนำไปทดลองใช้และหาประสิทธิภาพ

2.2 แบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 90 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นครอบคลุมตามจุดประสงค์ของบทเรียนรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ โดยข้อสอบมีเนื้อหาเกี่ยวกับองค์ประกอบทางภาษา ซึ่งได้แก่ ศัพท์ เสียง และโครงสร้างทางภาษา และทักษะการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน จำนวน 120 ข้อ นำไปให้อาจารย์ชาวต่างประเทศเจ้าของภาษาช่วยตรวจสอบความถูกต้องด้านไวยากรณ์ภาษา ต่อจากนั้นนำมาประเมินความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ 3 ท่าน เลือกข้อสอบที่ค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า 0.5 ขึ้นไป นำไปทดลองใช้กับนักศึกษาจำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง เพื่อนำคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย และอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ ซึ่งมีค่าความยากง่ายอยู่ในระหว่าง 0.2 – 0.63 ค่าอำนาจจำแนกมากกว่า 0.2 ขึ้นไป ได้ข้อสอบทั้งสิ้นจำนวน 90 ข้อ ใน 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) Vocabulary จำนวน 10 ข้อ 2) Grammar จำนวน 30 ข้อ 3) Reading Comprehension จำนวน 20 ข้อ 4) Reading and Writing จำนวน 20 ข้อ และ 5) Conversation จำนวน 10 ข้อ และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่าความคงที่ภายใน โดยใช้สูตร KR-20 (บุญเรียง 2543: 58) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.88

2.3 แบบวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามมาตรฐานค่า 5 ระดับ ซึ่งประยุกต์มาจากแนวคิดต่างๆของนักทฤษฎีทางด้านแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ 1) การตั้งจุดมุ่งหมายและการรับรู้ถึงคุณค่าทางการเรียนภาษาอังกฤษ 2) ความพยายาม ความมุ่งมั่นและความผูกพันรับผิดชอบทางการเรียนภาษาอังกฤษ 3) ความมั่นใจในการประเมินตนเองทางความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ และ 4) ความสนใจ ความกระตือรือร้น และความเพลิดเพลิน 5) การชี้นำตนเอง และการพัฒนาทางการเรียนภาษาอังกฤษ และ 6) ปัจจัยสนับสนุนจากสิ่งแวดล้อม ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1 หาค่าความเชื่อมั่น โดยนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างรายบุคคลและกลุ่มย่อย นำคะแนนมาวิเคราะห์โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.73 และ 0.77 ตามลำดับ

2.4 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านเนื้อหา ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านสื่อประกอบการเรียนการสอน และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1 หากค่าความเชื่อมั่นโดยนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างรายบุคคลและกลุ่มย่อย นำคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.74 และ 0.80 ตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

1. เก็บรวบรวมข้อมูลคะแนนก่อนเรียนรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ ด้วยแบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. เก็บรวบรวมคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบภายหลังเรียนประจำบทเรียนทั้ง 10 บท ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามจุดประสงค์ของบทเรียน ในแต่ละบท เพื่อใช้ในการติดตามดูความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียน
3. เก็บรวบรวมข้อมูลคะแนนภายหลังการเรียนรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียน เพื่อนำคะแนนมาเปรียบเทียบความสามารถของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ
4. เก็บรวบรวมคะแนนจากแบบวัดแรงจูงใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบวัดมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เก็บข้อมูลภายหลังเสร็จสิ้นกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ
5. เก็บรวบรวมคะแนนจากแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เก็บข้อมูลภายหลังเสร็จสิ้นกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ โดยนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนในระหว่างเรียน กับคะแนนทดสอบหลังเรียน มาคำนวณหาประสิทธิภาพของกระบวนการ E_1 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ E_2 ซึ่งกำหนดเกณฑ์ไว้ 75/75
2. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ Paired-Samples t-test

3. วิเคราะห์ขนาดของผล (Effect Size) ที่เกิดจากการเรียนการสอนรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ นำคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาคำนวณ โดยใช้สูตรสำเร็จในการหาขนาดผล (Effect Size Calculator) ของ Becker (1999)
4. วิเคราะห์แรงจูงใจในการเรียนซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ จากแบบวัดแรงจูงใจในการเรียนภายหลังการเรียนรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ
5. วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาที่ต้องการเรียนรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ จากแบบสอบถามความคิดเห็นภายหลังการเรียนรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อประสมที่มีต่อความสามารถทางภาษาอังกฤษ ซึ่งได้ทำการวิเคราะห์จากคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบท้ายบทเรียนของรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ กับคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษภายหลังการเรียน ได้ค่าดัชนีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 72.13/71.30 โดยมีคะแนนเฉลี่ยท้ายบทเรียนใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการเรียน เท่ากับ 21.58 จากคะแนนเต็ม 30 คิดเป็นร้อยละ 72.13 (E_1) และคะแนนเฉลี่ยของความสามารถภายหลังการเรียนใช้ในการประเมินผลลัพธ์ทางการเรียน เท่ากับ 64.17 จากคะแนนเต็ม 90 คิดเป็นร้อยละ 71.30 (E_2) ซึ่งผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นประสิทธิภาพของรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ยอมรับได้ (กำหนดความคลาดเคลื่อนไม่เกินร้อยละ 5 จากเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75)

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีต่อรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อประสมที่มีต่อความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ซึ่งวิเคราะห์ด้วย สถิติ Paired-Sample t-test เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ โดยมีคะแนนเฉลี่ยของความสามารถก่อนเรียน เท่ากับ 38.37 คะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษหลังเรียน เท่ากับ 64.17 และมีผลต่างเฉลี่ย เท่ากับ 25.80 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงขึ้นภายหลังการเรียนรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ เป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

3. ขนาดของผลการสอนรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษที่มีต่อความสามารถทางภาษาอังกฤษ โดยทำการวิเคราะห์หาค่า Effect Size จากสูตรสำเร็จในการหาขนาดผล (Effect Size Calculator) ของ Becker (1999) ซึ่งคำนวณจากคะแนนเฉลี่ยที่ได้มาจากการทดสอบความสามารถก่อนและหลังเรียนรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษได้ค่าเท่ากับ 4.44 มีขนาดของ Effect Size เท่ากับ 0.911 ตรงกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 82 (P 82) และมีค่าการไม่ทับ

ซ้อนกันของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนอยู่ที่ 51.6% ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า รายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษสามารถทำให้นักศึกษามีความสามารถทางภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับมาก

4. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่เกิดจากรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ ซึ่งทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติอย่างง่ายอันได้แก่ ค่าอันตรายภาคชั้น 5 ระดับ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในข้อคำถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษใน 6 ประเด็น ผลการวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเรียนอยู่ระหว่าง 3.17 – 3.97 มีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเรียนโดยรวมเท่ากับ 3.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.26 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจในการเรียนอยู่ในระดับ สูง

5. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ ซึ่งทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติอย่างง่าย ได้แก่ ค่าอันตรายภาคชั้น 5 ระดับ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในข้อคำถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษใน 4 ประเด็น ผลการวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นอยู่ระหว่าง 3.50 – 4.60 มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นโดยรวมอยู่ที่ 4.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

การอภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยเสนอการอภิปรายผลใน 4 ประเด็น คือ ประสิทธิภาพของรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นที่มีต่อรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษของผู้เรียน

1. รายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ พบว่าประสิทธิภาพของรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แต่ยอมรับได้ในความคลาดเคลื่อนไม่เกินร้อยละ 5 ทั้งนี้เนื่องจาก รายวิชาได้ถูกออกแบบอย่างเป็นระบบ มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนมีการหาความต้องการและความสามารถของผู้เรียน และมีการจัดกระบวนการเรียนการสอนอย่างเป็นขั้นเป็นตอน โดยนำสื่อประสมเข้ามาช่วยส่งเสริมในแต่ละขั้นตอนของการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม แต่เนื่องจากรายวิชานี้เน้นการสอนเนื้อหาทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ในการช่วยให้นักศึกษามีความสามารถอย่างเพียงพอในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา จึงทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นภาระที่หนักสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และขาดกลวิธีในการเรียนรู้ทางภาษา

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษภายหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีขนาดผล (Effect Size) ของการเรียนการสอนรายวิชานี้ใหญ่มาก ทั้งนี้เพราะ แบบทดสอบที่นำมาใช้เป็นเครื่องมือในการวัดประเมินผลมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ ประกอบกับเนื้อหาและ

กระบวนการเรียนการสอนได้ถูกออกแบบมาให้เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ โดยมีการ
ปูพื้นฐานทางด้านรูปภาษาที่มีความเชื่อมโยงกันภายในบทเรียน อีกทั้งเนื้อหาที่นำมาใช้มีความเกี่ยวข้องกับ
ประสบการณ์ใกล้ตัวของผู้เรียน และปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ กระบวนการเรียนการสอนในรายวิชานี้ได้
นำเอาสื่อประสมที่หลากหลายในการนำเสนอเนื้อหาของบทเรียนทำให้เกิดการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนและ
ทำให้ผู้เรียนเกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้มากขึ้น

3. แรงจูงใจในการเรียนรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ต่อรายวิชานี้อยู่ในระดับสูง ทั้งนี้เพราะ
กระบวนการเรียนการสอนได้มีการประยุกต์ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษ แบบ PPP กับขั้นตอนการจัดการเรียน
การสอนของ Gagne' ทำให้สามารถปูพื้นฐานทางการเรียนของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งเนื้อหาที่ใช้ประกอบใน
การสอน ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในบริบทชีวิตประจำวันของผู้เรียน ประกอบกับกระบวนการเรียนการสอน
ได้นำสื่อประสมมาใช้ได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน จึงทำให้เป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจใน
การเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

4. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะ
กระบวนการเรียนการสอนและเนื้อหาได้มีการถูกออกแบบมาจากการวิเคราะห์ความต้องการและความสามารถของ
ผู้เรียน อีกทั้งสื่อประสมที่ใช้ในการเรียนการสอนสามารถปรับและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียน
ได้ดีขึ้น ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนในรายวิชาซ่อมเสริม
ภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะต่อการนำเอาหลักสูตรรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ ไปประยุกต์ใช้ ดังนี้

1. ในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดกระบวนการเรียนการสอนซ่อมเสริม ผู้จัดทำหลักสูตรและผู้สอนควรมีข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการและความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้สามารถสร้างหลักสูตรและมีวิธีการจัดการเรียน
การสอนที่แก้ไขปัญหาความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของผู้เรียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

2. สำหรับการนำรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษไปใช้ ควรมีการจัดรูปแบบการเรียนการสอนในลักษณะ
คู่ขนานกับการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐานในระดับอุดมศึกษาในชั้นเรียนปกติ หรือมีการจัดรูปแบบการเรียนการ
สอนแบบเข้มข้นเพื่อปูพื้นฐานผู้เรียนก่อนเข้าสู่กระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา

3. การนำสื่อประสมไปใช้ในขั้นตอนการเรียนรู้ในรายวิชาการสอนซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ ที่มีเนื้อหา
ค่อนข้างมาก ควรมีการเลือกใช้ให้ได้อย่างเหมาะสมในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้การ

เรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเพื่อให้สามารถย่นย่อเวลาในการนำเสนอเนื้อหาโดยไม่ทำให้เนื้อหา
สาระนั้นน้อยลงอีกด้วย

4. สื่อประสมประกอบการเรียนการสอนที่ออกแบบตามขั้นตอนการเรียนรู้ของผู้เรียนในการทำวิจัยครั้งนี้
สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อกระตุ้นความสนใจและเสริมสร้างแรงจูงใจของผู้เรียนที่มีความสามารถและแรงจูงใจ
ในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ โดยต้องคำนึงถึงลักษณะเด่นของสื่อแต่ละชนิดที่ช่วยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ทาง
ภาษาได้ดีในแต่ละช่วงของลำดับขั้นตอนในการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนที่
เหมาะสม

5. ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ขนาดผล (Effect Size) ของรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ มีขนาดของผลใหญ่
และสามารถอธิบายถึงขนาดของผลการทดลองว่ามีประสิทธิภาพในการนำไปใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้
มีความสามารถที่เพียงพอต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา ดังนั้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดหลักสูตร
การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา จึงควรนำรายวิชานี้ไปใช้ในการสอนเพื่อปรับพื้นฐาน
ภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาใหม่ก่อนเข้าสู่การเรียนการสอนปกติในรายวิชาภาษาอังกฤษต่อไป

6. ความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ พบว่า มีความพึงพอใจใน
ด้านกระบวนการเรียนการสอนมากที่สุด ดังนั้น ผู้สอนรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ จึงต้องคำนึงถึงความรู้
พื้นฐานและลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมีการจัดการเรียนการสอนที่เป็นขั้นเป็นตอน มีการกำหนด
วัตถุประสงค์ในแต่ละขั้นอย่างชัดเจน มีการติดตามและให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องแก่ผู้เรียนในแต่ละ
ขั้นตอนก่อนจะเริ่มเรียนในลำดับขั้นต่อไป

7. แรงจูงใจโดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ พบว่า มีแรงจูงใจระดับสูง ใน
ประเด็นของความมั่นใจ และการประเมินตนเองทางความสำเร็จในการเรียน ดังนั้น ผู้สอนรายวิชาซ่อมเสริม
ภาษาอังกฤษ จะต้องสร้างให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการเรียน และการใช้ภาษาอังกฤษด้วยการปูพื้นฐานทางด้าน
องค์ประกอบภาษา ซึ่งได้แก่ ศัพท์ เสียง โครงสร้างและหน้าที่ทางภาษา ก่อนที่จะเข้าสู่การฝึกทักษะทางภาษา โดย
ใช้สื่อประสมที่มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ควรศึกษาเรื่องความคงทนของความสามารถทางภาษาอังกฤษ ในด้านองค์ประกอบภาษาและทักษะ
ภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา เมื่อกลุ่มตัวอย่างได้ผ่านการเรียนในรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ

2. ควรศึกษาเรื่องการพัฒนา รูปแบบของสื่อการเรียนรู้รายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษ ด้วยตัวเอง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนที่มีปัญหาเรื่องเวลาได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษได้ตามอัธยาศัย

3. ควรศึกษาเรื่องการพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้อยู่รายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษโดยใช้อุปกรณ์การสื่อสารในระบบ Interactive ในปัจจุบัน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบ Online และเป็นตัวช่วยในการสื่อสารและเรียนรู้ในชีวิตประจำวันให้กับผู้เรียน

บรรณานุกรม

- กิดานันท์ มลิทอง (2548) *เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม* กรุงเทพมหานคร: อรุณาการพิมพ์
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2526) *เทคโนโลยีทางการศึกษา: หลักการและแนวปฏิบัติ* กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช
- Agnew, P. W., Kellerman, A. S., and Meyer, J. (1996). *Multimedia in the classroom*. Boston: Allyn and Bacon.
- Benesch, S. (1988). "Linking Content and Language Teachers: Collaboration Across the Curriculum". In Benesch, S. (Ed) *Ending Remediation: Linking ESL and Content in Higher Education*, Washington, D.C. : Teachers of English to Speakers of Other Languages.
- Becker, L. (1999). *Effect size*. Retrieved from <http://www.uccs.edu/~faculty/lbecker/es.htm>
- Bloom, Benjamin S. (1976). *Human characteristics and school learning*. New York: McGraw-Hill Book Co..
- Clement Chiemeka Iheanacho. (1997). "Effects of Two Multimedia Computer-assisted Language Learning Programs on Vocabulary Acquisition of Intermediate Level ESL Students." Ph.D. dissertation, Virginia Polytechnic Institute and State University.
- Cohen J. (1988) *Statistical power analysis for the behavioral sciences*. 2nd ed. Hillsdale, New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.
- Gagne, R.M., W. W, Wager, K. C, Golas, and J. M., Keller. (2005). *Principles of instructional design*. 5th ed. Belmont: Wadsworth/Thompson Learning.
- Huang, C. (2010). "Making English Remedial Instruction Work for Low-Achieving Students: A Empirical Study." Retrieved from <http://www.lhu.edu.tw/m/oa/synthetic/publish/publish/29/12>.
- Humbpreys, G. & L., Hamp-Lyons. (2004). "Understanding successful and unsuccessful EFL Students in Chinese universities." *The Modern Language Journal*, electronic version. 882.
- King, A.H. (1972). "Notes on Remedial English at Higher-Education Level." The Fifth Annual Conference of the International Association of Teachers of English as a Foreign Language (IATEFL). 3-6 January.

- Mayer, Richard E. and Moreno, Roxana. (1988). "A Split-Attention Effect in Multimedia Learning: Evidence for Dual Processing Systems in Working Memory." *Journal of Educational Psychology*. Vol. 90, 3: 312-320.
- Oller, John W. (1979). *Language tests at school*. London: Longman Group Limited.
- Parveen, J. and V. Rajesh. (2011). "Multimedia in English Language Teaching: An Empirical Analysis." *Journal of Technology for ELT*. 1, 4 (October).
- Pritchard, M & A., Nasr. (2004). "Improving Reading Performance Among Egyptian Engineering Students: Principles and Practices." *English for Specific Purposes*. 23: 426-445.
- Sheu, C.M., Hsu, L, & Wang, P.L.(2007). "The effect of English Remedial Course in Technical University—A Case Study of KUAS." *Studies in English Language and Literature*. 20: 25–37.
- Tomlinson, B. (1998). *Materials development in language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Venkatraman G. & Prema, P. (2007). "English Language Skills for Engineering Students: A Needs Survey." *ESP World*. 3, 16. Retrieved from, <http://www.esp-world.info/contents.htm>.
- Willis, J. (1996). *A framework for task-based learning*. London: Longman.